

РЕШЕНИЕ

№ 7642

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6374** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началника на 04 РУ – СДВР, чрез юриск. Б. П. срещу решение от 13.03.2023г. постановено по НАХД № 450/2023г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 39/28.11.2022г., с което на К. А. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв., на основание чл.264, ал.1 ЗМВР, за нарушаване на чл.4 ЗМВР.

Касаторът поддържа, че макар и при правилно установена фактическа обстановка районният съд е постановил решението си в противоречие с материалния закон. Поддържа, че извършеното деяние представлява нарушение по чл.4 ЗМВР. Деянието е еднозначно и ясно описано, както в АУАН, така и в НП, поради което не са били налице основания за отмяната му. Прави искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено.

Касационната страна – санкционираното лице К. А. Б. оспорва жалбата.

Прокурорът от С. градска прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна, а решението следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София-град, 5 касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 АПК, в касационното производство съдът се произнася служебно по валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

По отношение наведените пороци за неговата неправилност съдът намира следното: Фактическата обстановка не е спорна, а и се установява от събраните пред СРС писмени и гласни доказателства. На 29.10.2022г., в 13:04 часа, на телефон 166 е постъпил сигнал за „съседски скандал за подкопаване на ограда“, в [населено място], на [улица]. На адреса са изпратени служители на 04 РУ – СДВР – М. К. Н. (разпитана като свидетел) и К. С. Ч.. На място, полицейските служители са установили две лица в двора на кооперацията, които подателката на сигнала посочила като лицата, които подкопавали оградата между двата имота. Жалбоподателят още с жалбата си пред районния съд признава, че е отказал да допусне полицейските служители в двора на кооперацията за да направят проверка, както и, че не им е предоставил документ за самоличност. Тези обстоятелства се установяват от писмените доказателства по делото, показанията на свидетелката Н., а и изрично се признават от жалбоподателя.

Въз основа на тези обстоятелства, М. К. Н. е съставила приложения по делото АУАН № 39 от 07.11.2022г., в който е описала, че на 29.10.2022г., около 13:30 часа, К. А. Б. не е оказал съдействие на полицейските служители от 04 РУ – СДВР, изпратени на адреса по сигнал за междусъседски скандал. Описано е, че „лицето отказва да предостави документ за самоличност и „недопуска“ служителите до двора на кооперацията, който е общинска собственост““. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното в настоящото производство наказателно постановление № 39/28.11.2022г., с което на К. А. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв., на основание чл.264, ал.1 ЗМВР, за нарушаване на чл.4 ЗМВР.

Така установените по делото обстоятелства мотивират извода, че е осъществен фактическият състав на нарушението по чл.4 ЗМВР. Цитираната норма гласи, че държавните органи, организациите, юридическите лица и гражданите са длъжни да оказват съдействие и да спазват разпореденията на органите на МВР, издадени при или по повод осъществяване на определените им със закон функции. В конкретния случай, полицейските служители са посетили адреса във връзка с осъществяване на своите правомощия по закон – за осъществяване на общата и на индивидуалната превенция на правонарушенията, отзовавайки се на сигнал получен на телефон 166 за междусъседски скандал, свързан с разрушаване/подкопаване на ограда между два съседни имота. След като полицейските органи са изпълнявали своите правомощия по закон, К. Б. е бил длъжен на основание чл.4 ЗМВР да им окаже съдействие за да изпълнят правомощията си. В случая той е бил длъжен да им предостави достъп до двора за да проверят има ли данни за извършено правонарушение, както и да им предостави документ за самоличност във връзка с правомощието им по чл.70 ЗМВР за установяване самоличността на участвалите в случая лица. Не е спорно, че Б. не е оказал дължимото по закон съдействие на полицейските органи, като нито ги е допуснал до имота за проверка във връзка със сигнала, нито е предоставил документ

за да бъде установена на място самоличността му. Н. на съдействие на полицейските органи е скрепено от нормата на чл.264, ал.1 ЗМВР със санкция – глоба в размер от 500 до 1000 лева, ако извършеното не съставлява престъпление. Правилно и законосъобразно в случая АНО е квалифицирал деянието на Б. като нарушение на чл.4 ЗМВР и го е отнесъл към правилната санкционна норма на чл.264, ал.1 ЗМВР, която визира именно възпрепятстването на полицейски орган, в това число неоказване на съдействие, да изпълнява правомощията си по закон. АУАН и НП са изготвени от компетентни полицейски органи, при спазване на законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт. Обстоятелствата послужили като основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност са ясно, изчерпателно и безпротиворечиво отразени, както в АУАН, така и в НП. Посочената като нарушена правна норма съответства на изложените обстоятелства, с оглед на което настоящата инстанция не споделя извода на СРС, че са налице несъответствия между изложените факти и дадената правна квалификация на деянието.

Санкцията е определена в нейния минимум, с оглед на което и настоящата инстанция приема, че НП е законосъобразно. Същото не е следвало да бъде отменяно, с оглед на което решението на СРС следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено ново за потвърждаване на НП.

При този изход на делото, на основание чл.63д, от ЗАНН, вр. чл.143, ал.3 АПК, АНО има право на юрисконсултско възнаграждение определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ, в размер на 100 лева, на основание чл.24, ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, Пети касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 13.03.2023г. постановено по НАХД № 450/2023г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 39/28.11.2022г. издадено от началника на 04 РУ – СДВР.

ОСЪЖДА К. А. Б. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, разноси по делото в размер на 100 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.